

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/5/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611210977
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5611210977.9

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému v I. rade X. K., K.. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. Y. XXX/XX, J. Q. a žalovanej v II. rade W. W., predtým K., K.. XX.XX.XXXX, trvale bytom V.. Š. XXX/XX, J. Q. - V., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných v I. a II. rade Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO. 42 176 778, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, v konaní o zaplatenie 3.555,32 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Konanie sa zastavuje.

Žalovaným sa náhrada trov konania nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 16. 11. 2011, sa žalobca domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 3.555,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne z tejto istiny od 09. 12. 2006 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom úhrady finančných prostriedkov na základe zmluvy k úverovému účtu zo dňa 03. 11. 2003.

Podaním, doručeným súdu dňa 10. 11. 2014, vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť a požiadal, aby súd konanie zastavil.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O. s. p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O. s. p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Keďže žalobca vzal žalobu späť v celom rozsahu, súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami konanie zastavil. Nakoľko ku späťvzatiu žaloby nedošlo skôr než sa začalo pojednávanie, súd zisťoval

súhlas žalovaných v 1. a 2. rade so späťvzatím žaloby. Žalovaný v 1. rade podaním doručeným súdu dňa 13. 01. 2015 oznámil, že so späťvzatím súhlasí a trovy konania si neuplatnil. Žalovaná v 2. rade na výzvu súdu nereagovala (výzva na vyjadrenie sa k späťvzatiu jej bola doručená v zmysle ustanovenia § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), takže nesúhlas so späťvzatím neprejavila.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Pri späťvzati návrhu na začatie konania zásadne platí, že zastavenie konania zavinil žalobca, s výnimkou prípadov, v ktorých žalobca preukáže, že späťvzatie dôvodne podanej žaloby spôsobil svojím správaním sa žalovaný. Skutočnosť, či šlo o dôvodne podanú žalobu, je potrebné posudzovať z procesného hľadiska, t. j. z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k nároku žalobcu. Výlučným dôvodom späťvzatia žaloby nie je správanie sa žalovaných. O náhrade trov konania súd preto rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p., nakoľko žalobca zobral žalobu späť bez uvedenia dôvodu a ani žiadnym spôsobom nepreukázal, že späťvzatie žaloby spôsobili svojím správaním žalovaní. Preto vzniklo právo na náhradu trov konania žalovaným v 1. a 2. rade. Nakoľko žalovaní nenavrhlí prisúdenie náhrady trov konania, súd im ich náhradu nepriznal, keď vznik trov konania na ich strane ani nemal preukázaný.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane žalovaných v 1. a 2. rade, súd mu s poukazom na ustanovenie § 150 Občianskeho súdneho poriadku náhradu trov konania nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú v postoji vedľajšieho účastníka v konaní a v okolnostiach prípadu. Vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania na strane žalovaných bez toho, aby od žalovaných získal ich súhlas s vedľajším účasťstvom, ktorý bol do 31. 12. 2014 samozrejým predpokladom vedľajšieho účasťstva, o čom svedčí aj novelizácia ustanovenia § 93 ods. 3 O. s. p. účinná od 01. 01. 2015. Inak povedané, proti vôli účastníka na jeho strane vedľajší účastník vystupovať nemôže. Rovnako tak nemôže vystupovať bez toho, aby mal účastník o vedľajšom účasťstve na jeho strane vedomosť, čo je aj prípad žalovaných. Vedľajší účastník nielenže nemal súhlas žalovaných s vedľajším účasťstvom, ale nemal ani vedomosť o ich skutočnom pobyte (čomu nasvedčuje podanie právneho zástupcu vedľajšieho účastníka zo dňa 04. 10. 2013, ktorým vystúpil z konania práve z dôvodu, že sa mu nepodarilo so žalovaným spotrebiteľom skontaktovať). Vzhľadom na nekomunikáciu vedľajšieho účastníka so žalovanými, na ktorých strane chcel vystupovať vzniká otázka, ako im chcel „pomôcť v spore“ čo je zmyslom vedľajšieho účasťstva a ako chcel chrániť ich práva ako občanov - spotrebiteľov, keďže je právnickou osobou vzniknutou za týmto účelom. Súhlas žalovaného I. s vystupovaním vedľajšieho účastníka zabezpečil až súd, a súhlas žalovanej II. zabezpečený nebol. Podľa § 25 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov združenie môže byť účastníkom konania na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov ak je takýto cieľ hlavnou náplňou jeho činnosti. Vedľajší účastník do konania vstúpil na základe oprávnenia daného mu §-om 25 zák. č. 250/2007 Z. z.. Treba zdôrazniť, že vedľajší účastník nie je zástupcom žalovaných, kedy by bol nositeľom iných procesných práv a povinností. Z tohto pohľadu pre vstup vedľajšieho účastníka nielen do tohto konania, ale paušálne do rádovo stoviek obdobných súdnych konaní nebol žiaden dôvod. Skutočnosť, že sa záujmové združenie, ktoré by malo disponovať materiálным aj personálnym substrátom disponujúcim kvalifikáciou nevyhnutnou pre dosiahnutie cieľu združenia, nechalo zastúpiť advokátom skutočne skôr navodzuje dojem (čo konštatovali aj rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/216/2012), že účelom nebola ochrana spotrebiteľa, ale získanie financií v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Rovnako Krajský súd v Žiline vo viacerých rozhodnutiach, napr. č.k. 10Co/633/2013-107 zo dňa 30.04.20146Co/639/2013-224 zo dňa26.03.2014, 5Co/108/2014-113 zo dňa 25.03.2014 potvrdil nepriznanie práva na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.